

Flaaden har i denne Sal havt varme Forkæmpere; som den høitærede Marineminister udtalte idag, har jo en overordentlig stor Del af denne Sals Medlemmer talt varmt for Flaaden og for større Bevillinger, end der nu forlanges, for ganske faae Aar siden. Er der Tale om noget hastigt Overfald, er det dog Flaadens Skibe, der først skulle være ude; den vil jo dog altid være nødvendig under hvilket som helst Fordjætninger, naturligvis undtagen den ene, at man aldeles intet Forsvar skulde have. Jeg tillader mig derfor at henstille til ærede Medlemmer, om de endnu dog ikke, inden Afstemning skal finde Sted over denne Sag, ville tage under Overveielse, om det ikke vilde være det Hensigtsmæssigste at fortsætte Forhandlingerne om Forsvarsplanerne, og selv om man saa ikke kom længere taar, saa dog ialtsald vedtog, hvilke Skibe der skulle bygges, og indtil en vis Grad af hvilken Art, samt bevilgede de dertil fornødne Penges. Det fordrer jo dog nemlig saa lang Tid at faae Arbejderne udførte, at der saa vil være levnet tilstrækkelig Tid til at fortsætte Forhandlingerne om de øvrige Poster. Naar jeg udtaler dette om Flaaden, beder jeg Thinget ikke at glemme, at det ikke sker, fordi jeg vil, at Flaaden særlig skal begunstiges, og heller ikke, fordi jeg udelukkende vil have Danmarks Forsvar henvisst til Flaaden, men jeg beder Thinget mindes, at jeg ikke een Gang, men gjentagne Gange her i Thinget udtrykkelig har fremhævet, at mit Program er Sjællands Forsvar, Kjøbenhavns Forsvar, og at Forsvaret skal deles og maa deles lige mellem Hær og Flaade.

Winther: Det er jo næsten en mislig Sag at tale i efter den Stemning, som hersker her, hvor det jo synes, som om det ene Parti ikke vil anerkjende, at det andet er i Besiddelse af Fædrelandskjærlighed, fordi man har en anden Mening om; paa hvad Maade Forsvarsvæsenet skal ordnes. Smid- lertid er man jo nødsaget til at gjøre det klart for dem, paa hvis Vegne man er her tilstede, at man har en fuld Overbevisning om, at den Stemme, man afgiver, gaar i den Retning, som man tror er til deres og til Fædrelandets Gavn. Derfor er jeg nødsaget til, skjøndt jeg er meget ilde tilpas, at tage Ordet ved denne Sag. Det, der foreligger i dette Dieblif, er jo to Dagsordener, af hvilke jeg agter at stemme for den ene, nemlig den af Flertallet fremsatte; men jeg maa dog bemærke, at jeg ikke vil stemme for den, før jeg har gjort klart, hvorledes jeg opfatter den, og hvad jeg mener med at stemme for den. Da denne Dagsorden

gaar ud paa, at „Tilveiebringelsen af den fornødne Enighed om Ordningen af Landets Forsvarsvæsen kræver en Regering, der gjør dette Spørgsmaals Løsning til sin alvorlige Opgave“ o. s. v., og man forudsætter, at den nuværende Regering ikke har denne Alvor ligeoverfor denne Sag, kan jeg ikke ligefrem stemme for Dagsordenen efter denne Ordlyd. Jeg tvivler nemlig aldeles ikke om, at den nuværende Regering har en alvorlig Hensigt med at faae Forsvarsvæsenet gjen- nemført paa den Maade, som den har foreslaaet i det forelagte Lovforslag; jeg tvivler aldeles ikke derom, jeg tror, at der neppe for Tiden vilde findes nogen Regering, som ikke ligefrem var tvungen til at stræbe efter at gennemføre denne Sag saadan, som de Sagkyndige forelægge den for den. Altsaa, jeg tvivler ikke om, at Regeringen har denne alvorlige Villie til at gennemføre denne Sag, og vi have jo ogsaa hørt det bekræftet af den ærede Conseilspræsident, at det er og vil vedblive at være Regeringens alvorlige Bestræbelse at gennemføre Forsvarsagen. Der er kommet den Bemærkning fra den ærede Conseilspræsident, at han saa i denne Dagsorden et Forslag til et nyt Mistillidsvotum til Regeringen. Den ærede Ordfører for Flertallet fralagde imidlertid sig og dem, paa hvis Vegne han talte, denne Hensigt. (Vojen: Jeg hverken benegtede det eller bekræftede det!). Naar det forekom mig, at den ærede Ordfører fralagde sig denne Hensigt; men saa skal jeg bemærke, at det kan jo for Resten ogsaa være mig, det Samme, da jeg ikke agter at stemme for Dagsordenen paa den Motivering, som er kommen fra den ærede Ordfører. For mig er det Spørgsmaal, hvem der er i Regeringen for Tiden ligeoverfor denne Sag, noget aldeles Underordnet. Det er mig aldeles ligegyldigt, hvem der er Minister, naar vi staa ligeoverfor denne Sag. Det er en saa vigtig Sag, at dette forekommer mig at maatte være noget Underordnet. Det, der kommer an paa, det, som er det Vigtige, er jo, i hvad Retning Forsvarsagen skal gennemføres. Naar der foreligger et saadant Forslag som det, der her truer os, er det mig om at gjøre at fæste Diet skarpt paa Sagen selv og se bort fra de Personer, som have forelagt Forslaget, og som jeg slet ikke kan tvivle om meget gjerne vilde gennemføre det. Den eneste Grund, hvorfor jeg stemmer for denne Dagsorden, er, fordi den er det for Diebliffet foreliggende Middel, hvorigjennem jeg kan sjerne den Fare for vort Land, som Lovforslaget, der har ligget til Behandling for Udvalget, kan føre til. Jeg griber altsaa